

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 25 januari 2012 in
zaak nr. 11/15642 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 oktober 2010 heeft de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingetrokken.

Bij uitspraak van 25 januari 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 februari 2012, hoger beroep ingesteld.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de minister het besluit van 26 oktober 2010 overeenkomstig artikel 3:41, tweede lid, van de Awb bekend heeft gemaakt. Zij voert hiertoe aan dat de minister het besluit ten onrechte naar een onjuist adres heeft gestuurd in plaats van naar haar voormalige gemachtigde, dan wel ten onrechte niet bij deze gemachtigde heeft geïnformeerd naar het juiste adres. De rechtbank heeft volgens de vreemdeling in dit verband niet kunnen volstaan met een verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 1 juni 2005 (nr. 200502019/1, LJN: AT7012).

2.2. Ingevolge artikel 3:40 van de Awb treedt een besluit niet in werking voordat het is bekendgemaakt.

Ingevolge artikel 3:41, eerste lid, van de Awb geschiedt de bekendmaking van besluiten die tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, door toezending of uitreiking aan hen, onder wie begrepen de aanvrager. Ingevolge het tweede lid geschiedt de bekendmaking, indien zij niet kan geschieden op de wijze voorzien in het eerste lid, op een andere geschikte wijze.

2.3. De minister heeft vastgesteld dat uit het uittreksel van de Gemeentelijke Basisadministratie (hierna: GBA) van de gemeente Scheemda is gebleken dat de vreemdeling op 2 oktober 2009 uit Nederland is vertrokken. Op 8 maart 2010 heeft de minister aan de vreemdeling aangetekend een brief gezonden, waarin het voornemen tot intrekking van de haar verleende verblijfsvergunning kenbaar is gemaakt. Deze brief is gezonden naar het laatst bekende adres in de gemeente Scheemda en is door TNT teruggestuurd, omdat hij niet was opgehaald. Bij besluit van 26 oktober 2010 heeft de minister de verblijfsvergunning ingetrokken. Ook dat besluit is aangetekend verzonden naar het laatst bekende adres van de vreemdeling.

2.4. Alvorens het besluit van 26 oktober 2010 naar het laatst bekende adres van de vreemdeling te zenden, heeft de minister gecontroleerd en vastgesteld dat de vreemdeling volgens het GBA-register van de gemeente Scheemda met onbekende bestemming is vertrokken en van haar geen gemachtigde bekend is. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in zaken die betrekking hadden op de intrekking van een verblijfsvergunning (uitspraken van 1 juni 2005 in zaak nr. 200502019/1, www.raadvanstate.nl en van 23 juni 2008 in zaak nr. 200800298/1, www.raadvanstate.nl), is de minister niet gehouden zich ervan te vergewissen of een rechtshulpverlener, die een vreemdeling in een procedure tot verlening van een verblijfsvergunning heeft vertegenwoordigd, deze in de procedure tot intrekking van deze vergunning, nog immer vertegenwoordigt en is de minister dus evenmin verplicht deze rechtshulpverlener het intrekkingbesluit te doen toekomen. Voor zover de vreemdeling tijdens de procedure strekkende tot verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke procedure met een inwilligend besluit van 18 augustus 2008 is geëindigd, is vertegenwoordigd door een rechtshulpverlener, was de minister derhalve niet gehouden na te gaan of deze haar ten tijde van het voornemen deze vergunning in te trekken en ten tijde van het besluit van 26 oktober 2010 eveneens vertegenwoordigde. De aard van de verblijfsvergunning speelt, anders dan de vreemdeling aanvoert, hierbij geen rol.

Voorts heeft de vreemdeling, hoewel zij daartoe ingevolge artikel 4.37 van het Vreemdelingenbesluit 2000 wel verplicht was, geen adreswijziging aan de minister bekendgemaakt, noch meegedeeld dat zij naar het buitenland vertrok. In het verlengde hiervan heeft de vreemdeling er rekening mee moeten houden dat de minister bij ontbreken van een ander adres gebruik zou maken van het laatst bekende adres, zoals ook in de Vreemdelingencirculaire 2000 is aangekondigd.

Onder deze omstandigheden heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat de minister het besluit van 26 oktober 2010 op andere geschikte wijze heeft bekendgemaakt in de zin van artikel 3:41, tweede lid, van de Awb. De rechtbank heeft dit oordeel voldoende onderbouwd en heeft derhalve, anders dan de vreemdeling aanvoert, niet slechts volstaan met een verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 1 juni 2005.

De grief faalt.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. L. Groenendijk, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

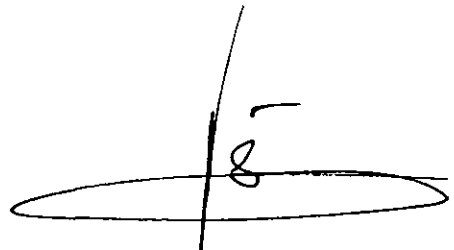
w.g. Groenendijk
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 mei 2012

164.

Verzonden: 15 mei 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser